

Republika Hrvatska
Županijski sud u Velikoj Gorici
Ulica Hrvatske bratske zajednice 1

Poslovni broj 17 Gž-602/2022-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Velikoj Gorici, sud drugog stupnja, u vijeću sastavljenom od sudaca, Verice Kos predsjednice vijeća, Gorana Škugora suca izvjestitelja i člana vijeća i Vesne Gašparuš - Horvat članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatska komora fizioterapeuta, OIB: 48223065486, Zagreba, Donje Svetice 46c, zastupan po punomoćniku Ivanu Kobašu, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Šuster Kobaš Buntić u Zagrebu, protiv tuženice Ivane Zelić, , zastupana po punomoćniku Filipu Puškariću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Suić & Škunca u Zagrebu, radi naknade štete, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Pn-287/2021-13 od 23. veljače 2022., na sjednici vijeća održanoj 6. listopada 2022.,

p r e s u d i o j e

I. Preinačuje se presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Pn-287/2021-13 od 23. veljače 2022. u pobijanom dijelu pod točkama I. i III. izreke i za navedeno sudi:

1. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja Hrvatske komore fizioterapeuta: "Nalaže se tuženici Ivani Zelić , platiti tužiteljici Hrvatskoj komori fizioterapeuta OIB: 48223065486 iz Zagreba, Donje Svetice 46 c, na ime naknade neimovinske štete iznos od 30.000,00 kuna sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 09. veljače 2021. godine do isplate, kao i naknaditi trošak parničnog postupka u iznosu od 6.287,50 kuna sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 23. veljače 2022. godine do isplate, a sve po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, u roku od 15 dana. Odbija se zahtjev tuženice za naknadom troška parničnog postupka kao neosnovan."

2. Nalaže se tužitelju Hrvatskoj komori fizioterapeuta naknaditi tuženici Ivani Zelić trošak postupka u iznosu od 9.269,00 kn/1.230,21 Eur¹, u roku od 15 dana.

---

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

II. Nalaže se tužitelju Hrvatskoj komori fizioterapeuta naknaditi tuženici Ivani Zelić trošak žalbenog postupka u iznosu od 2.212,50 kn/293,65 Eur, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom presuđeno je:

"I. Nalaže se tuženici Ivani Zelić platiti tužiteljici Hrvatskoj komori fizioterapeuta OIB:48223065486 iz Zagreba, Donje Svetice 46 c, na ime naknade neimovinske štete iznos od 30.000,00 kuna sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 09. veljače 2021. godine do isplate, kao i naknaditi trošak parničnog postupka u iznosu od 6.287,50 kuna sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 23. veljače 2022. godine do isplate, a sve po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

II. Odbija se zahtjev tužiteljice za naknadom troška parničnog postupka preko dosuđenog iznosa kao neosnovan.

III. Odbija se zahtjev tuženice za naknadom troška parničnog postupka kao neosnovan."

2. Navedenu prvostupanjsku presudu pobija tuženica u dijelu pod točkama I i III izreke, zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnome pobija razloge na temelju kojih je prvostupanjski sud utvrdio da je kod tužitelja došlo do povrede prava osobnosti koju utvrđuje prvostupanjski sud, tvrdeći da to tužitelj izvedenim dokazima u postupku nije dokazao. Stoga smatra kako nije bilo zakonskog osnova tužitelju dosuditi naknadu štete. Predlaže u pobijanom dijelu presudu preinačiti na način da se tužbeni zahtjev odbije u cijelosti uz naknadu parničnog troška, podredno da se presuda u pobijanom dijelu ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje uz naknadu troška sastava žalbe od 1.562,50 kn.

3. Predmet spora je zahtjev tužitelja za naknadom štete zbog činjenice da je tuženica autorica teksta objavljenog na web stranici građanske inicijative Psihološko proljeće od 6. veljače 2020., naslova „Kolika je cijena ugleda Hrvatske komore fizioterapeuta?“, objavljenog na web stranici <https://psiholoskoproljece.org>, u kojoj objavi je iznijela prema tužitelju niz neistinitih i uvredljivih navoda na račun tužitelja i njegovih organizacijskih tijela. Tvrdi da je tim navodima tuženica povrijedila čast, ugled, dostojanstvo i dobro ime tužitelja, zbog čega potražuje pravičnu novčanu naknadu neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti u iznosu od 30.000,00 kn.

4. Ispitujući navedenu presudu u okviru istaknutog žalbenog razloga bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22 – dalje: ZPP), ovaj drugostupanjski sud nalazi da nije ostvarena navedena bitna povreda zakona. Prvostupanjska presuda ima jasne razloge o odlučnim činjenicama koji ne proturječe

izvedenim dokazima te ne sadrži nejasnoće i proturječnosti zbog kojih se ne može ispitati.

5. Neosnovano tuženica u žalbi tvrdi kako bi navedena bitna povreda bila počinjena i zbog činjenice kako u presudi nije spomenuta, a niti obrazložena činjenica da je predsjednik sudskog vijeća u disciplinskom postupku o kojem je pisao sporni tekst bio odvjetnik Ivan Kobaš koji je punomoćnik tužitelja u ovome postupku, jer navedena činjenica ni na koji način nije mogla biti od utjecaja na pravilnost i zakonitost ovog postupka pred prvostupanjskim sudom, kao niti činjenica eventualnog vođenja disciplinskog postupka protiv navedenog punomoćnika pred disciplinskim tijelima Hrvatske odvjetničke komore.

6. Nadalje, neosnovano tuženica ističe počinjenje bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 10. ZPP navodeći da je s glavne rasprave bila isključena javnost te je rasprava bila samo formalno javna, a u stvarnosti je sud onemogućio da glavnoj raspravi (26. siječnja 2022.) prisustvuje Hrvoje Zovko. Smatra kako je prvostupanjski sud bio obavezan donijeti odluku da se javnost isključuje. Naime, iz stanja spisa proizlazi kako je glavna rasprava održana 26. siječnja 2022. bila javna te na istu nije kao javnost pristupio nitko, slijednom čega prvostupanjski sud nije imao obvezu donositi bilo kakvu odluku o sudjelovanju javnosti na toj glavnoj raspravi.

7. Ispitujući pobijanu presudu po službenoj dužnosti u smislu odredbe čl. 365. st. 2. ZPP ovaj drugostupanjski sud nije našao da bi sud prvog stupnja počinio niti bilo koju drugu povredu odredaba parničnog postupka na koju pazi po službenoj dužnosti.

8. Nije osnovan niti žalbeni razlog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, jer je sud prvog stupnja raspravio i utvrdio sve činjenice relevantne za donošenje pravilne i zakonite odluke u ovom predmetu ali je iz tih činjenica izveo nepravilan zaključak o postojanju drugih činjenica, a na tim je činjenicama utemeljena presuda.

9. Po utvrđenju ovog drugostupanjskog suda, tuženica osnovano ističe kako je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo utvrđujući kako je tužitelj dokazao sve pretpostavke za naknadu štete u ovom postupku.

10. Prvostupanjski sud pravilno polazi od utvrđenja da je jedno od osnovnih načela svih demokratskih društava sloboda izražavanja i sloboda medija, dakle sloboda prikupljanja, istraživanja, objavljivanja i raspačavanja informacija u cilju informiranja javnosti, sloboda protoka informacija i otvorenosti za različita mišljenja, uvjerenja i za raznolike sadržaje, ali ta sloboda može biti ograničena kada i koliko je to nužno radi zaštite drugih zaštićenih vrijednosti u demokratskim društvima, odnosno radi zaštite morala, prava osobnosti, privatnosti, dostojanstva, ugleda i časti, a što izrijeком proizlazi i iz odredbe čl. 10. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ("Narodne novine", međunarodni ugovori, broj 18/97, 6/99, 14/02, 13/03, 9/05, 1/06 i 2/10 - u daljnjem tekstu: Konvencija).

11. Prvostupanjski sud nadalje pravilno uočava kako je pravo iz čl. 10. Konvencije sukobljeno pravu tužitelja (s kojeg osnova zahtjeva naknadu štete) iz čl. 8. Konvencije, pravilno zaključujući kako u slučaju kada se objavom nekog teksta naruši

svojevrsna ravnoteža između slobode izražavanja i zaštite dostojanstva, ugleda i časti neke osobe, a prema odredbi čl. 19. st. 1. i 3. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18 – u daljnjem tekstu ZOO) pravnoj osobi koja se smatra oštećenom pripada pravo na zaštitu prava osobnosti, osobito pravo na ugled i dobar glas, čast, ime odnosno tvrtku, poslovnu tajnu, slobodu privređivanja i dr. Prvostupanjski sud ranije navedene odredbe Konvencije i ZOO, pravilno dovodi u vezu s odredbom čl. 1100. ZOO, zaključujući da sud pri dosudi pravične novčane naknade treba voditi računa da li težina same povrede i okolnosti slučaja opravdavaju dosudu pravične novčane naknade, dok je visina pravične novčane naknade determinirana jačinom i trajanjem povredom izazvanih duševnih bolova i cilju kojemu ta naknada služi, a da se pri tome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s naravi i društvenom svrhom naknade neimovinske štete.

12. Cijeneći potom izvedene dokaze prvostupanjski sud (u točki 11. obrazloženja) cijeni jedini predloženi dokaz od strane tužitelja kojim dokazuje nastanak i opseg štete (iskaz zakonske zastupnice tužitelja Mirjane Grubišić), ocjenjuje isti u dijelu kojim opisuje štetu nastalu tužitelju, kao logičan i uvjerljiv. Iz sadržaja iskaza Mirjane Grubišić proizlazi da je šteta tužitelju nastala na način da su, primjerice, pacijenti, nezadovoljni traženim uslugama isticali da se radi o „kriminalnoj organizaciji zbog čega neće slati pisani prigovor“, a ujedno je kolegama iz Bosne i Hercegovine te Crne Gore morala objašnjavati navode iz predmetnog teksta.

13. Osnovano tuženica u žalbi ističe kako iz navedenog iskaza proizlazi kako se radilo o jednom pacijentu te iz iskaza ne proizlazi da bi je njegovo nezadovoljstvo bilo uzrokovano spornim tekstom, odnosno da li je navedeni telefonski poziv nastao prije ili poslije objave teksta i kako je taj jedan poziv mogao narušiti ugled i čast tužitelja. Nadalje, tuženica osnovano ukazuje i na nelogičnost iskaza u dijelu u kojem Mirjana Grubišić navodi da bi kolegama (bez navođenja tko su te osobe) iz Bosne i Hercegovine i Crne Gore morala objašnjavati navode iz sporne objave, dok upita vezanih uz sporni tekst nije bilo od fizijatara iz Republike Hrvatske, što bi bilo za logično očekivati ukoliko je sporni tekst izazvao negativne reakcije koje su uzrokovale povredu prava osobnosti kako to tužitelj u tužbi tvrdi.

14. Prema utvrđenju ovoga drugostupanjskog suda, osnovano tuženica osporava postojanje pretpostavki njezine odgovornosti za naknadu štete, jer tužitelj u ovome postupku na temelju izvedenog dokaza, suprotno zaključku prvostupanjskog suda nije dokazao da je pretrpio štetu koja bi bila posljedica objave spornog članka koja bi prema okolnostima slučaja opravdavala dosuđenje pravične novčane naknade štete i koja bi bila u relevantnoj uzročnoj vezi sa spornom objavom tuženice.

15. Osnovano tuženica ukazuje kako iskazom Mirjane Grubišić tužitelj nije dokazao da bi navodni telefonski poziv (o kojem prema iskazu nema pisanog traga) bio u uzročnoj vezi sa spornom objavom kako to tužitelj tvrdi i da bi uopće mogao uzrokovati štetu kako ju tužitelj u tužbi opisuje. Nadalje, iskaz Mirjane Grubišić u pogledu reakcija "kolega iz Bosne i Hercegovine i Crne Gore kojima je morala objašnjavati navode iz sporne objave" općenit je i paušalan te iz njega nije moguće utvrditi tko su uopće te "kolege" i koji je bio sadržaj njihovih upita, da bi se uopće njezinim iskazom mogla utvrditi bilo šteta, bilo uzročna veza između štete i sporne objave tužiteljice.

16. Iz činjenica utvrđenim jedinim dokazom koji je predložio tužitelj na okolnost nastanka štete, njezina opsega i uzročne veze, po utvrđenju ovog drugostupanjskog suda proizlazi zaključak kako tužitelj prije svega nije dokazao da mu je nastala šteta koja bi u smislu odredbe čl. 1100. st. 1. i 3. ZOO opravdavala dosuđenje pravilne novčane naknade štete, kao i da tužitelj nije dokazao postojanje pravno relevantne uzročne veze između štete za koju tvrdi da bi ju pretrpio i štetne radnje tuženice.

17. Slijedom navedenog, ovaj drugostupanjski sud utvrđuje kako tužitelj u ovome postupku nije dokazao jednu od pretpostavki odgovornosti za štetu, uzročno posljedičnu vezu između objave sporne informacije od strane tuženice i štete za koju tvrdi da mu je nastala, pa je pravilnom primjenom materijalnog prava tužbeni zahtjev trebalo odbiti u cijelosti jer isti nije osnovan u smislu odredbe čl. 21. st. 3. ZM i čl. 1100. ZOO, kako to prvostupanjski sud pogrešno utvrđuje.

18. Slijedom svega navedenog, a temeljem odredbe čl. 373. toč. 2. ZPP valjalo je preinačiti prvostupanjsku presudu i odbiti u cijelosti tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan, kako je i odlučeno pod točkom I. stavkom 1. izreke ove drugostupanjske presude.

19. Temeljem odredbe čl. 166. st. 2. ZPP donesena je odluka o troškovima postupka, pa je temeljem odredbe čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP uz primjenu Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj 142/12, 113/14, 118/14 i 107/15) odlučeno o zahtjevu tuženice za naknadom parničnog troška. Tuženici pripada naknada za trošak sastava odgovora na žalbu po Tbr. 8/1 Tarife od 100 bodova (1.000,00 kn), trošak sastava podnesaka od 19. siječnja 2022. i 25. siječnja 2022. po Tbr. 8/1 Tarife od 100 bodova svaki (2.000,00 kn) i pristupa na ročišta 9. lipnja 2021. i 2. siječnja 2022. po Tbr. 9/1 Tarife od 100 bodova svako (2.000,00 kn), što zajedno s pripadajućim PDV-om (1.250,00 kn), iznosi ukupno 6.250,00 kn. Trošku zastupanja dodaje se putni trošak tuženice nastao zbog dolaska na sud prema dostavljenim računima u ukupnom iznosu od 3.019,00 kn, što u konačnici daje zbroj od 9.269,00 kn/1.230,21 Eur, platež kojeg iznosa je naložen tužitelju pod točkom I. stavkom 2. izreke ove drugostupanjske presude.

20. Tuženici pripada naknada za trošak sastava žalbe po Tbr. 10/1 Tarife od 125 bodova (1.250,00 kn) i pripadajućeg PDV-a na navedene iznose (312,50 kn) što ukupno iznosi 1.562,50 kn i trošak plaćene sudske pristojbe na žalbu u iznosu od 650,00 kn, pa je u konačnici tužitelju naloženo isplatiti tuženici iznos od 2.212,50 kn/293,65 Eur (točka II. izreke ove drugostupanjske presude).

U Velikoj Gorici 6. listopada 2022.

Predsjednica vijeća

Verica Kos

Broj zapisa: **eb312-c1fff**

Kontrolni broj: **0a90a-688d4-c83d1**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=VERICA KOS, L=VELIKA GORICA, O=ŽUPANIJSKI SUD U VELIKOJ GORICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Velikoj Gorici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.